

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Generalis Totivs Sacri Ordinis Clericorvm Canonicoꝝ Historia Tripartita

Pennotto, Gabriele

Coloniae, Anno M.DC.XXXXV.

XV. De reformatione monasteriorum SS. Quadriginta Martyrum Taruisii, &
S. Saluatoris Brixiae.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38634

prædicta monasteria soluit ab omni coactione, & contributione seu pensione super beneficijs Ecclesiasticis imponenda, nisi de illis, & de hoc indulto mentio specialis habeatur.

10. Bonifacij IX. datum anno 13. sui Pontificatus incipit: *Sedæ Apostolicæ*. quo Priorum, Monasterium, & Ecclesiam S. Ioannis in monte, & aliam bona, personas & familiares in illis degentibus liberat ab omni iurisdictione, exactione, dominio, & superioritate Episcopi Bononiensis, & huiusmodi Ordinariorum in spiritualibus, & temporalibus, suscipiendo prædicta omnia sub immediata cura, & protectione Sedis Apostolicæ.

11. Martini V. per quod omnes immunitates concessas monasterijs S. Leonardi Veronæ, S. Marti Frisonariæ, S. Victoris, & S. Ioannis in monte Bononiensi confirmat, & inuicem communicat. Datum Constantiæ Cal. Aprilis 1418 incipit: *Cum a nobis petuit.*

12. Ludouici Archiepiscopi Arelatenfis Legati Bononiensis, & totius Exarchatus, datū anno 1425. incipit: *Gubernationis officium*. per quod declaratur, in privilegijs Pontificis, & Frederici Imperatoris, concessis exemptionem prædictis monasterijs ab omni onere, & grauamine, includit exemptionem à gabellis, datijsq; Ciuitatis. Itē communicat dictis monasterijs privilegia S. Michaelis prope Bononiā, præsertim à Ioanne Papa XIII. largita, quibus extinguntur a solutione dationum, item à solutionibus decimarum, vel collocationum, & alijs oneribus impositis, vel imponendis clericis, vel beneficijs Bononiensibus. Itē communicat eisdem privilegia concessa monasterio S. Hieronymi Carthusianorum inter quæ continentur, quod non teneantur soluere datia, nec quacunque re ad vsum, & vtilitatem monasterij, & fratrum in eo degentium spectante. Illud privilegium est in Archiuo in capitula, in qua continentur immunitates: & illud privilegium fuit confirmatum per Martinum V. vt patet per suas litteras datas 1426. quæ ibidem seruantur.

13. Calisti III. datum ann. 1456. incipit: *Romanæ Sedis*. declarat, privilegium immunitatis à solutione Gabellarum, & dationum extendi etiā ad famulos cum canonicis commorantes, & in monasterijs degentes. item declarat contra Publicanos, siue exactores vectigalium, illos non posse limitare numerum personarum, vel famulorum in familijs monasteriorum degentium. itē absoluit ab omni solutione Gabellarum omnia ad victum, & vsum monasteriorum, & personarum in eis degentium attentis, etiam si ex locis alienis inferantur.

14. Friderici I. Imperatoris concessum anno 1162. incipit: *Transitorij Regni*. per quod monasteria cum omnibus illorum bonis, & iuribus suscipit sub Imperiali dignitatis defensionem. Confirmat bona acquisita, & iuste adipiscenda

lib. III.

liberat ab omni onere, seu grauamine, per quibus imponendo locis sacris, & illorum ambitui, concedit immunitatem, vt nulla persona in eis capi possit, vel inde per violentiam extrahi.

Monasterium S. Ioannis in monte dignitate Abbatiæ fuit decoratum per Pium V. anno 1566. In eius Ecclesia conditum est corpus B. Helenæ de oleo, cuius meminit in tabula Episcoporum Bononiensium, edita 1782. Gabriel Paleotus S.R.E. Cardinalis, & Archiepiscopus Bononiensis. Item Brachium S. Petronij ciuitatis Episcopi, item Brachium S. Mariæ Egyptiacæ, cum alijs minoribus reliquijs Sanctorum.

Demum non omittendum, Sixtum IV. anno 1473. Priori, & canonicis S. Ioannis in monte regimen canonicarum S. Laurentij sub pena excommunicationis iniunxisse, vt ex litteris Apostolicis sequentibus apparet, videlicet: *Dilecti filij salutem, & Apostolicam benedictionem. Volentes prædictam paternam libertatem consuleret spirituali consolatione dilectarum in Christo filiarum Fratribus, & sororum monasterij S. Laurentij Strate Castelloni, ordinis sancti Augustini Bononiensis, ipsarum supplicationibus inclinati per alias litteras vobis dedimus in mandatis, vt vnus, pluresq; si opus esset, presbyteros vestre orationis probos, & gratos, qui eorum confessiones audirent, etq; sacramenta Ecclesiastica administrarent, deprecaretur. Super verò relatum nobis est, quod id facere hactenus recusastis in quo sane vos laudare non possumus: est enim à Christiana charitate alienum, & videretur vobis sub excommunicationis pena mandamus vobis, vt iuxta priorum litterarum vstrarum tenorem, presbyterum, vel presbyteros huiusmodi deputare debeatis. Contrarijs non obstantibus quibuscunque. Datum Roma apud S. Petrum sub annulo Piscatoris die 9. Martij 1473. Pontificatus nostri anno 2.*

CAPVT DECIMVM QVINTVM.

De reformatione Monasteriorum Sanctorum Quadrageinta Martyrum apud Tarusium, & S. Saluatoris prope Brixiam.

Anno MCDXVIII. duo alia vetusta canonicorum cenobia per Frigidianos fuerunt Deo fauente reformata. Primum fuit monasterium Sanctorum Quadrageinta Martyrum apud Tarusium, fuerat id membrum antiquæ congregationis S. Frigidiani Lucæ, ex privilegio Alexandri III. cuius libro superiori, nec non etiam ipsius monasterij mentio habita. Duravit

VI.

I.

Offa uon Mo-nast.

G 55

in co-

in eodem cenobio institutio canonica vsque ad Martini V. tempora, quibus cum omnia valde inclinata viderentur, nam domus cenobij diruta, bona oppignorata, & numerus canonicorum imminutus, D. Bartholomaeus de Taruisino canonicus regularis professus, & dicti monasterij Prior videns se ad illud reformandum parum idoneum, Prioratum in manibus Episcopi Taruisini sponte resignauit. qui quidem Episcopus statim D. Petrum de Saluadeis Patuumum canonicum regularem dicti monasterij Priorem constituit, vt constat per publicum instrumentum rogatum manu Petri de Benedictis clericici, & notarij publici Taruisini anno 1418. die 1. Iulij, cuius exemplum est Romae in monasterio Pacis. Ipse autem D. Petrus de Saluadeis Prior, ne monasterium canonicis totaliter desitutum remaneret, nonnullos ex Frigidianis, ac inter illos D. Marcum Venetum canonicum Charitatis Venetiarum professum ad diuinam in eodem monasterio peragenda acciuit; Martino vero Pontifice renunciat, ipse quin etiam Prioratum seipsum sponte abdicauit, vt vnus de Frigidianis secundum illorum institutum Prior annualis crearetur. Cessionem probauit idem Martinus V. datis literis Apostolicis ad Episcopum Taruisinum, quarum hic est tenor:

Martinus Episcopus seruus seruorum Dei Venerabili fratri Episcopo Taruisino salutem, & Apostolicam benedictionem. Dignum arbitramur, & congruum, vt illi se reddat fides Apostolica gratiosam, quibus ad id propria virtutum merita laudabiliter suffragantur, dudum siquidem omnes Prioratus, caeteraq; beneficia Ecclesiastica secularia, & regularia cum cura, & sine cura, iuxta apud Sedem Apostolicam vacantia, & in antea vacatura collatione, & dispositione nostra reseruaui, decreuimus irritum. & inane, si seruis super his a quoquam quauis auctoritate, scienter, vel ignoranter contingeret attentari. Cum itaque postmodum Prioratum Sanctorum Quatraginta Martyrum extra muros Taruisi ordinis sancti Augustini per liberam resignationem dilecti filij Petri de Saluadeis ipsius Prioratus Prioris per eum de illo, quem tunc obtinebat, in manus nostras sponte factam, & per nos admissam, apud sedem ipsam vacauerit, & vacet ad praesens, nulliusq; de illo praeter nos hac vice sentiri oportere potuerit, sine nostra reservatione, & decreto obstrictis tibi supra dictis. Nos volentes dilectum filium Marcum de Venetijs canonicum dicti Prioratus apud nos de Religionis zelo, vita, ac morum honestate, aliisque probitatibus, & virtutum meritis multipliciter commendatum, horum intuitu in fauore prosequi gratioso, tua discretioni per Apostolica scripta mandamus, quatenus si post diligentem examinationem eundem Marcum ad hoc idoneum esse repereris, super quo tuam conscientiam obtinueris, Prioratum praedictum, qui conuentualis est, & ab aliquo monasterio, vel regulari loco non dependet, cuiusque fructus, redditus, & proventus decemorum florenorum auri, secundum communem estimationem, valorem annum, vt idem Mar-

cus asserit, non excedant, sine vt praemittitur, sine alio quouis modo, aut ex alterius cuiuscunque persona vacet, si tanto tempore vacauerit, quod eius collatio iuxta Lateranensis statuta Concilij ad sedem praedictam legitime deuoluta, vel ipse Prioratus dispositioni Apostolica specialiter reseruatus, ac curatus existat, & ad eum insuauerit quis per electionem assum, ac super eum inter aliquos suscipi debeat, ut modo supra dictis, & per mentis suis eidem Marco auctoritate infra constituit, & assignat, inducens per te, vel alium, seu alium eundem Marcum, vel procuratorem suum eius nominis in corporalem possessionem Prioratus, iurium, & pertinentiarum praedictarum mittas, & defendas in locum, anto exinde quolibet detentore, ac faciem ipsius Marcum, vel dictum procuratorem pro eo ad huiusmodi Prioratum, prout est moris, admitti, sibi que de ipsius Prioratus fructibus, redditibus, proventibus, iuribus, & obuentibus vnueris sit integre responderi. Contra dictas auctoritates nostras, appellacione postposita, compellenti, non obstantibus tam sancti recordi Bonifacij Papa octaui praedecessoris nostri, quam alij consuetudinibus Apostolicis, nec non statutis, & consuetudinibus Prioratus, & ordinis praedictorum contrariis, inueniens, confirmacione Apostolica, quae uis firmitate alia roborata, aut si aliqui super praemissis sibi saccedat de Prioratum specialis, vel alij beneficii Ecclesiastici in illis partibus generales dictae sedis, vel legationum litteras impetrari, etiam si per eas ad nos inueniens, reservationem, & decretum, vel alias quomodolibet praecessorum, quibus omnibus praesentium Martini in asseritione huiusmodi Prioratus volumus auterri, sed nullum per hoc tibi quoad asseritionem Prioratus, aut aliorum beneficiorum per eandem generari, seu si Episcopo Taruisino pro tempore existenti, & dilecti filij contenti dicti Prioratus, vel quibusvis alij canonici, vel de iure, vel de iure sim ad dicta sit Sede indultum, quoad receptionem, vel possessionem alicuius mirame tentantur, & ad id conpellit, aut quod interdictum, suspendit, vel excoommunicari non possint, quod de huiusmodi Prioratibus, vel alij beneficijs Ecclesiasticis ad eorum collationem, praesentationem, praesentationem, electionem, seu quauis aliam dispositionem conueniunt, vel si per eum fuerint, nulli valeat prouideri per litteras Apostolicas non factas, nec plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de indulto huiusmodi mentionem, & quolibet alia dicta sedis indulgentia generalis, vel specialis cuiuscunque tenoris existat, per quam praesentibus non expressis, vel taliter non insertis effectibus earum impeditur, valeat quomodolibet, vel distendi, & de qua cuiuscunque tenore habenda sit in nostris litteris merito specialis, nec minus, prout est ritum decreuimus, & inane, si facti super his a quoquam quauis auctoritate, scienter, vel ignoranter attentatum fuerit, in hoc tenore, nisi impiger non contigerit attentari. Datum Florentiae octavo Augusti, in octiduo nostri anno 2.

Quia vero sequenti anno, qui fuit 1419. Vrbis Taruisij cu toto Comitatu ab inimicis, & ternaem per agru discorrentibus multa damp-

... in hoc tenore, nisi impiger non contigerit attentari. Datum Florentiae octavo Augusti, in octiduo nostri anno 2.

gracissima tulit idco sequenti anno, qui fuit 1420. p[re]dictus D. Marcus Prior cum collectoribus Ap[osto]licis in hunc modum concordauit, vide-

littera Benedic[ti] canonicus, & thesaurarius Eccle[si]e Taru[si]nae, fructuum, proventuum, censuum, decimarum, & aliorum quorumcumque iurium Camera Ap[osto]lice debitorum in Taru[si]na Dioc[esi] Ap[osto]licus subiectos, omnes s[ic] & singulis tam presentibus, quam futuris literas in scripturis salutem in Domini. Nos sicuti vestri a notariis facimus per presentes, quod ad nos, nostris, nostrorum, venerabilem vitam illorum, seu Dominum Marcum de Venetis nuper in Prioratu monasterij sanctorum Quadragesime Martyrum de prop[ri]o Taru[si]no ordinis canonice regularium Beati Augustini fuisse auctoritate Ap[osto]lice pacifice affectum. Nos eadem auctoritate Ap[osto]lica, qua fungimur in hac parte, cum eodem Dominus frater Marcus Prior antedictus presentem compositionem per nos fieri instantem, & instantem, perente pro exortatione dicti Domini Marci Prioris, qui ut iuris est in illis, in Camera Ap[osto]lica se infra annum futurum, . . . promisit, & soluere etiam obligauit. Ceterum ut igitur guerrarum presentialiter regnacione interueniret, & damnum, quae hoc anno, ut plurimum fuerit, tam ab inimicis, quam a nostris stipendiis, & turbationibus, ac temporibus, & quantum dictam monasterium sit redditibus exinanitum, ac interueniret, quod sunt in dicto monasterio sicut plurimum fratres, & canonice regularium vitam ducentes, & sustentantem propter causas supradictas: Conuenimus & conuocauimus cum eodem fratre Marco Priore antedictis super medijs fructibus pro dicto Prioratu in ducatu Taru[si]na antedicta delictis pro dicto Prioratu in ducatu Taru[si]na sicut auri, quos tenore presentium occasione promissi ab eodem Domino Marco contentamur, confirmamus, ac publicis recognoscimus nomine Camerae praedictae habuisse, & integraliter recepisse, sibi, & suis heredibus, posteris, & successoribus dicta auctoritate Ap[osto]lica de ipsiis ducatu viginti sex, sicut promittitur, haberi, & recepti, & nobis dati, & realiter assignati, & numerati pro tali, & integra solutione, & satisfactione, annuatim, seu priorum fructuum primi anni presentis Prioratus plenariam quietationem, absolutionem, & liberationem omnimodam facientes, necnon renunciantes expresse exceptioni non sic factae compositionis, & nobis non datorum, & solutorum dictorum ducatorum, & occasione praedicta, ac omnibus alijs, & singulis exceptionibus, tam iuris canonici, quam civilis, quibus praedicta, vel aliquid praedictorum possimus de iure, vel de facto quomodolibet contra facere, vel venire. Et specialiter nos ducenti, generalem renunciationem non valere, nisi praesertim specialia. Etc. in quorum omnium, & singulorum fidem, & testimonium praesentes nostras litteras propria consensu, nostris, quo vivimus, sigillis fecimus appositione roborari. Datum, & actum Taru[si]ni in sacrosancta Ecclesia maiori. Presentibus Reu[erendissimis] Christo Patre, & Domino, Domino Francisco V[er]o Taru[si]no, & multo v[er]o Zeno Zane c[on]tra Taru[si]no, & alijs sub an-

no Domini & Nativitate 1420. indictione decimater-tia, die penultimo Martij, Pontificatus Sanctissimi Christi Patris, & Domini nostri, Domini Martini divina providentia Papa V. anno 3.

Ex tunc ceperunt dicti Frigidianij monasterium cum Ecclesia instaurare, & canonicorum numerum augere, paulatimq[ue] factum, ut vbi vix sex canonici cum magna temporalium honoru[m] caritate debebant, viginti quinque satis abundanter alerentur: cui etiam ob laudabilem vitam famam, per Summos Pontifices quaedam alia beneficia fuerunt vnita, nam anno 1490. Innocentius VIII. Prioratum S. Mariz Bethlehemiticam eiusdem ciuitatis ipsi monasterio Sanctorum Quadragesime Martyrum vnuit. datis literis Ap[osto]licis eodem anno decimo tertio calendis Decemb. Dicebatur autem Prioratus S. Mariz de Bethlehemitica, quod esset membrum Eccle[si]e cathedralis Bethlehemiticae in Palaestina, quae erat canonicorum regularium, sicut lib. superiori cap. 41. dictum fuit. nam quemadmodum Ecclesia Domini Sepulchri Ierosolymitana, ita etiam Bethlehemitica nonnullos Prioratus habebat in Italia, qui Palaestina ab Infidelibus occupata, partim Ordini militari S. Ioannis, partim alijs Ordinibus cesserunt, partim sunt commendati, quemadmodum hic de quo loquimur, quem tempore vnionis in commendam tenebat quidam Dominus Doymus, ex nobilibus de Valufano Patriarchalis Eccle[si]e Aquileiensis Decanus. Rursum Clemens VII. anno 1530. dicto monasterio vnuit aliam Ecclesiam Parochialem sanctae Agnetis intra ciuitatem, & datae sunt literae dictam vnionem continentes 13. calend. Septembris.

Ceterum in noua ciuitatis munitione monasterium antiquum euersum est, & solo equatum, & nouum, quod nunc superest, intra ciuitatem a canonicis nostris edificatum, emptis fundis partim a Capitulo cathedrali, partim a monialibus S. Mariz Ordinis D. Benedicti, cui nouam Ecclesiam adiecit ante paucos annos R. admodum P. D. Valerius de Beltramijs nobilis Taru[si]nus, & loci Prior, qui monasterio nunc praesidet, alijs etiam gradibus in nostra congregatione dignissimè fungus. Ex hoc monasterio prodierit Dominicus ille Taru[si]nus declamator celebris, & Theologus acutus, qui sub tempora Sixti IV. scripsit librum pro defensione canonici Ordinis contra nonnullos illum impugnantes. Hieronymus etiam Taru[si]nus omnigena eruditione clarissimus, qui septem vicibus electus fuit Rector Generalis nostrae congregationis, obijtq[ue] Patru[m] circa annum 1490. quorum meminerunt laudabiliter Matthaeus Bossius Veronenfis in epistolis, Iacobus Philippus Bergomensis in supplemento Chronicorum sub anno 1407. Mauburnus in Venatorio, Ioannes Philippus Nouariensis in Chronica lib. 6. & alijs.

UNIVERSITÄTS-BIBLIOTHEK PADERBORN

Polita in Capitulo Generali Bononiae celebrato anno 1422. D. Bassianus Mediolanensis Prepositura cessit, & in eius locum ab ipso Capitulo electus Ven. P. D. Leo de Carate Mediolanensis. Constat publico instrumeto rogato eodem anno die 12. mensis Maij per Philippum quondam Stephani de Formaglinis notarium publicum Bononiensem quod tale est:

In Christi nomine Amen. Anno natiuitatis eiusdem sancti Martini 15. die 12. mensis Maij Pontificatus Domini Martini Papa V. anno 5. venerabilis vir Dominus Bassianus de Prioro de Mediolano Prepositus S. Saluatoris extra muros Brixie, ordinis canonicorum regularem S. Augustini de congregatione S. Mariae de Frisignaria Diocesis Lucane, honeste, & ex certa scientia, & iure deliberata, parte, & sine aliqua fraude constituta coram Tenentis canonico, & Capitulo Generali de Frisignaria vulgariter nuncupato, dicti ordinis S. Augustini, & venerabilis Patre Domino Petro de Padua dicti ordinis, & congregationis Rectore dignissimo, & venerabiliter, & capitulariter congregato in ecclesia, siue monasterio S. Iohannis in monte Bononiensi dicti ordinis, & congregationis, coram dicto Capitulo, & in manibus prefati D. Rectoris nomine dicti Capituli recipientis, renuntiavit Prepositura dicti monasterij S. Saluatoris extra muros Brixie, & omni iuri quomodolibet sibi competenti, & competitura in eodem, vigore collationis, & provisionis facte facta de eodem per dictum Dominum nostrum Papam, seu alium vel alios quouismodo, & in sequum renuntiationis huiusmodi tradidit, & dimisit dicto Capitulo unum librum, & quoddam sigillum, que habet in manibus, volens, intendens, & consentiens, dictam Preposituram esse vitam, & collationem cum alijs Prioratibus, & beneficijs dicti Ordinis, & congregationis, & quod ad predictam Preposituram per Capulum dicti ordinis, & congregationis eligatur Prepositus annualis, ac regatur, & gubernetur, sicut & sicut idem Capitulo concessum fuit per dictum Dominum nostrum Papam Martinum in literis apostolicis non perinde consensu, a me notario infra scriptis, visi & lectis, scriptis sub data Tibure 2. Calendas Iulij Pontificatus sui anno 4. & petijt idem Bassianus prefatus, dictam renuntiationem per eisdem Dominum Rectorem, & Capulum admitti. Qui Dominus Rector, & Capulum, ut supra congregati, visa dicta renuntiatione, & resignatione predicta, dictam renuntiationem admisit, in quantum sic de iure admitteuda, recepta ab ipso renuntiante iuramento, quod in renuntiatione huiusmodi datus, frater, aut simonie prauitate nullatenus intercedunt. & successione dicti canonici Rectoris, & Capitulum dicti Ordinis, & congregationis S. Mariae de Frisignaria, ut supra, congregati in dicto monasterio S. Iohannis in monte Bononiensi capitulariter, & iuramentum supra facta per dictum Dominum Bassianum Prepositum dicti monasterij S. Saluatoris extra muros Brixie, ordinis, & congregationis predictarum de dicta Prepositura, & omni iure in eadem sibi quomodolibet competenti, prout supra plenius conuenit, & admissione dicta renuntiationis facta au-

toritate dicti Capituli. Nolentes eandem Preposituram, & Ecclesiam ob Prepositi caritatem in spiritualibus, aut temporalibus lesionem aliquam pati, sperantes, quod per sona honesti viri Domini Leonis de Mediolano dicti Ordinis erit ipsi Prepositura plurimum vitiosa & proficua, unanimiter, & concorditer eundem Dominum Leonem presentem, & humiliter acceptantem elegerunt, constituerunt, & deputauerunt, in Prepositum annualem dicti monasterij S. Saluatoris, cum potestate, & arbitrio alijs Prioribus, & Prepositis annuibus a dicto Capitulo constituis soliti, & que facere consueverunt Prepositi dicta Ecclesia, & eis concessum est in dictis literis apostolicis uniuersi, & collationis antedicta concessionis dicto Capitulo. Qui Dominus Leo immediate postquam electus fuit ab ipso Capitulo in Prepositum antedictum, a dicto Rectore nomine dicti Capituli dante recepit librum, & sigillum in signum acceptationis huiusmodi Prepositura, ac iuravit in manibus dicti Rectoris, Capituli nomine recipientis, se bonam, & legalem reddere rationem de hijs, que gubernabit, & administrabit, & ad eius manus peruenient de bonis dicta Prepositura dicto Capitulo, Mandans dictum Capulum omnibus canonicis dicti monasterij, vt eundem Dominum Leonem in Prepositum annualem antedictum recipiant, & admittant, sibi, in cuiusdeditu, & beneficijs parent, & intendant rogant, me Philippum de Formaglinis notarium infra scriptum, vt de predictis publicum conficiam instrumentum. Actum Bononia in monasterio S. Iohannis in monte Bononiensi ordinis, & congregationis antedicta, presentibus Domino Thoma Zerardi de Lana mercatore Capitulo S. Iohannis in monte, Domino, Iohanne de Zena Laurulo dicti Capituli, & magistro Hilario quondam vice de Florentia tutore Capituli S. Lucie, testibus ad hoc vocatis, & rogatis.

Ego Philippus quondam Stephani de Formaglinis civis Bononiensis, publicus Imperialis, communis Bononiensis, ac Chris. Episcopalis Bononiensis autoritate Notarius, supra scriptis renuntiationis, electionis, & omnibus, & singulis, dum sic, vt premissis, agerentur, vna cum preannunciatis testibus inter suis, & que rogatus scribere publice scripsi, signoque meo consueto signaui in fidem premissorum: Supra scriptum monasterium secundum communem valorem aestimatum fuit centum florenorum, prout in dicta Bulla collationis continetur.

Ferunt, Dominum Pandulphum de Malatestis Brixia, Ariminiq; tunc Dominum huius reformationis autorem precipium exuisse, quem constat monasterio, & canonicis reformatis multa bona largitum, & ad reparandas ades ruinam minantes, adimento non modico exuisse, nam ante reformationem fabrica omnes monasterij fere collapsa, & illius preidia oppignorata, & inculta, vt vix ex illorum redditibus sex canonici sustentari possent: cum tamen post reformationem ex eorumdem redditibus triginta facile, & commode alii possent.

De illius monasterij antiquitate, ac dignitate nonnulla superiori libro ca. 25. sunt notata:

V.

... & decimas Novatum, qua
 fredu. Sancimus enim, ve
 in in fratrum suscipere. Pro
 i subditone plerumque
 Excepit quod dicitur
 et eadem plebs amantem
 magno Paschali vno de fratre
 libem pro diuini officij
 plebanu clericis conuictis
 nouentias publicas, si quom
 cum consilio archiepiscopi
 in Ecclesiam referretur: habet
 diuina gratia in eorum
 quae veneranda frater
 copus in Curia de Logona
 & scripto suo firmo, ac
 sedet, vobis sublimi consi
 vestrorum, quae propriam
 tu, siue de matrimonio am
 imas exgere, vel conuen
 vos clericos, pulchri, & s
 & absolute ad conuersione
 contra aditane aliqua reme
 ubi fratrum responsum post
 fessionem, sui si aliqua
 oris religionis ultra de eadem
 entem verbi adque communi
 illis audet reme. Com
 ne fuerit, licet vobis, clau
 nunciatus, & interdictis, in
 appropria vna diuina officij
 autoritate iurim, in quo
 stram excommunicatum, ve
 sine manifesta, & veritate
 re: vel noua, & subditio
 nolum vestris impare. Omm
 ci Praeposito, vel quilibet
 ubi qualibet subditio
 matur, nisi quia frater
 a consilio laicorum in vna
 ni regulam praedictam ob
 o, ve no de ammo huius
 vno reme perire, aut
 ablat ac reme, inueneri, si
 us fatigare: sed omnia
 o, pro quorum salutari
 ecessa sunt, ipsi omnino
 apostolica auctoritate, & Dis
 stria. Si qua iuxta in serm
 e persona hanc vna con
 vna eam reme reme,
 onita, nisi vna
 xerit, potest ac, huius
 que se diuino iudicio
 gnetur, & a frater
 & Deum vna
 atque in eadem
 Curia a xerit eam
 ex Domini vna
 quae

quatenus & his fructibus bonae actionis percipiunt, & a
 pud ipsi iudicem praemia aeternae pacis inueniant. Et a
 dom. Anon. Post hoc gressus meos in semitis tuis, san
 ctus Petrus, sanctus Paulus, Caelestinus Papa III. Ego
 Caelestinus Catholica Ecclesia Episcopus subscripsi.
 Ego Iulianus Albanensis Episcopus subscripsi. Ego
 Iuanes Prænestinensis Episcopus subscripsi. Ego Petrus
 Portuensis Episcopus subscripsi. Ego Gregorius Episcopus
 in ecclesia Basilicae diuini Apostolorum presbyter Car
 dinalis subscripsi. Ego Petrus tituli S. Caeciliae presbyter
 Cardinalis subscripsi. Ego Iuanes tituli S. Clementis
 Cardinalis presbyter, & Tuscan. Episcopus subscripsi.
 Ego Guido presbyter Cardinalis tituli S. Calisti sub
 scripsi. Ego Hugo presbyter Cardin. Equitij subscripsi.
 Ego Iuanes tituli S. Stephani in Celio monte presb. Car
 dinalis subscripsi. Ego Gregorius tit. S. Praxedis presb.
 Card. subscripsi. Ego Iuanes S. Petri ad vincula presb
 yter Cardinalis tit. Eudoxiae subscripsi. Ego Fidelis ti
 tulus S. Marcelli presbyter Cardinalis subscripsi. Ego Io
 annes tituli S. Priscae presbyter Cardinalis subscripsi.
 Ego Gregorius S. Martini in Portico Diaconus Cardinalis
 subscripsi. Ego Gregorius S. Angeli Diaconus Cardinalis
 subscripsi. Ego Robt. S. Theodori Diaconus Cardinalis
 subscripsi. Ego Petrus S. Mariae in via lata Diaconus
 Cardinalis subscripsi. Datum Laterani per manum
 Greg. S. Luciae in Orthea Diaconi Cardinalis D. Papae
 Caelestini 4. Idus Nouemb. ind. cl. 13. Incarnationis
 Domini anno millesimo centesimo nonagesimo quar
 tesimo, pontificatus vero Domini Caelestini Papae III. anno
 quarto.

uentibus ab al quibus temporibus citra, iam bis
 pro magna parte destructum, & dirutum fuerat.
 Verum qua de causa translatio effectum sortita
 non fuerit, mihi incompertum.

Postmodum anno 1561. praedicto monaste
 rio sic translato ad Ecclesiam S. Faulini ad sangui
 nem, vnitum fuit aliud monasterium sub ti
 tulo Prioratus S. Dominici nuncupatum in ripis
 Bennaci, propè Salodium, vbi dicitur Tusculanu
 num, quod erat prius ord. S. Dominici, deinde
 commendatum, exinde concessum monialibus
 S. Crucis in Iudaica Venetiarum ord. S. Benedi
 cti, tandem ipsis monialibus, annua pensione si
 bi referuata, consensum praebentibus, per Pium
 V. ann. 1561. à monasterio S. Crucis dimembra
 tum, & monasterio S. Saluatoris annexum, & per
 petuo vnitum. Pensionem canonici S. Saluatoris
 ann. 1564. data certa summa pecuniarum rede
 merunt.

Monasterium verò S. Saluatoris ad praedicta
 Ecclesiam S. Faulini ad sanguinem trans
 latum, extinctoque in ea tit. S. Faulini, & erecto
 tit. S. Saluatoris, totum à fundamentis cum praedi
 cta Ecclesia in conspicuam formam, quae nunc
 cernitur, fuit renouatum, primum lapidem facie
 te D. Petro de Castro Conegliani dignissimo d.
 monasterij Praeposito, sed & vetustam Ecclesiam
 anno Domini 1580. Lateranenses canonici di
 ruentes, intra decennium duplicem à fundamen
 tis renouauerunt, superiorem videlicet, ac infe
 rioriorem, in quarum prima diuina officia diebus,
 ac noctibus decantantur, missae celebrantur, &
 ad populum conciones habentur: in altera verò
 Sacramenta ministrantur, & cetera, quae ad cura
 animarum spectant, exerceri consueverunt, nam
 Ecclesiam curam animarum amplissimam adiun
 ctam habet.

Porro in dictis Ecclesijs thesaurus Reliquiarum
 Sanctorum inestimabilis seruatur: nam in supe
 riori, frequentiam Sanctorum corpora condun
 tur. videlicet in maiori altari corpora cum vase
 pleno sanguine SS. Martyrum Faulini & Iouitae
 Fratrum item corpus S. Faulini Episcopi. In alti
 tari S. Mariae Magdalenae Reliquiae insignes SS.
 Angelini, Alberti, Dominici, Angeli, Camilli,
 Roberti, Eusebij In altari S. Afrae corpus eiusdem
 Virginis & martyris In altari S. Augustini corpus
 S. Felicii Episcopi. In altari S. Latini corpus e
 iusdem S. Latini Episcopi. Illud est priuilegiatum
 pro animabus defunctorum. In altari Assumptio
 nis B. Mariae Virginis Reliquiae insignes SS. Co
 stantij, Caesarij, Corradi, Barnabonis, Aimerij,
 Balthazaris, Calloceri, Bonfantis. In altari S. A
 pollonij Reliquiae insignes SS. Valeriani, Valen
 tini, Sapricij, Naimonis, Bonacurij, Bernardini,
 Iacobini, & carbones quibus exulsi fuerunt S.
 Faulinus, & Iouita. In altari S. Elizabethae Reli
 quiae insignes Sanctorum Iosaphat, Caelestini,

VI.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

ex nob. familia de Gratacajo. S. Francis dnu
 ex nob. familia de Malvezzi. S. Lanfrancus ex nob. familia
 de Patrono. S. Iacominus ex nob. familia de Pi
 loto. S. Petrus ex nob. familia de Vgeris. S. Bonacorsio
 ex nob. fam. de Compositi. S. Iovinus ex nob. familia
 de Uprida. S. Petrus ex nob. familia de Saragho. S. Cae
 tano ex nob. familia de Cavatani. S. Benedicth
 ex nob. familia de Bocchi. S. Nicolinus ex nob. fami
 lia de Malvezzi. S. Christophorus ex nob. familia de
 Baurto. S. Cominus ex nob. familia de Mazzani. S. Co
 matus ex nob. familia de Sancto Geruasio. S. Olue
 ra ex nob. fam. de Bernado. S. Virgilius ex nob. fami
 lia de Bernado. S. Tomus ex nob. familia de Brozzo.
 S. Marius ex nob. fam. d' Aragoni. S. Trama. Et Biata
 ex nob. familia de Palazolo. S. Mantentus ex nob. fami
 lia de Hemo. S. Vincilius ex nob. familia de Verfinu.
 S. Iovinus ex nob. fam. de Filofillo. S. Ovidio ex nob. fa
 milia de Aragoni. S. Pizmo ex nob. familia de Max
 zio. S. Petrus ex nob. familia de Rozzo. S. Eustachius
 ex nob. familia de Vgozoni. S. Ferolus ex nob. fam.
 de Barchini. S. Tractans Vrega Bofchus. S. Gerardus A
 veridius. S. Ottobonus de Calino. S. Viscardus de Terzo.
 S. Milonius de M. Iy. S. Saitabenus de Zafabiz. S. Gra
 dia Partidus. Sanctus Sano. S. Porcelagho. S. Nicol
 us de V. Alfan. S. Faustinus de Logrado. Sanctus Bon
 ian. S. Marthaus de P. Aral. Sanctus Iovnes Ari
 fanus. S. Simon de Cazzago. Sanctus Bertalozus Gol
 ra. S. Ludovicus de Cazzano. S. Oluerus de Frascari.
 S. Alphonus de azano. S. Cornofus de Bonotto. San
 ctus Iulianus de Marefco. Sanctus Iovnes de Garle
 go. Sanctus Laurentius de Bonu. Sanctus Barnaba de
 Anada. S. Tenibertus de Asola. S. Iulius & Camillus
 de Nazzari. S. Ottobonus de biatensis. S. Sano. S. Cy
 rillus. S. Cyprianus de Valde renouata. S. Federicus
 Cucus. S. Melchior de Paito. S. Cominus de Bonetto. S.
 Angelus. S. Hieronymus de Senus. S. Epardus de Pa
 rimpolo. S. Iovnes de Borgini. S. Luzachinus d' Alca
 figlia. S. Pafius. S. Aloisius de Rodenghi. S. Fraciffus
 de Gombara. S. Iulianus presbyter de Castella. S. Iosep
 de Bogli. S. Alexander de Torz. S. Pedrettus de Scancia.
 S. Nicolinus de Ganateri. S. Hieronymus de Castella de
 Canada. S. Petronius de Bonoma. S. Ascanius de Tren
 zano. S. Andreas de Bonu. S. Bonaventus de Calz au
 egi. S. Gatar dnu de Cazzago. S. Achilles de Aduoca
 to de Bergomo. S. Agnorus Mantuanus. S. Lucius de A
 uentura. S. Iovnes de Tauerni. S. Tobalidus de Brusar.
 S. Antempus de Tiberi. S. Vgerus de Vigan. S. Alver
 tus de Alverti. S. Nicolus de Pedrocchi. S. Tomus de
 Alver. S. Alphonus de Merimar. S. Beneuentus de
 Brilo. S. Christonus de Guameri. S. Ricardus de Mal
 ffrano. S. Lamprancus de Calzauacha de Cremona.
 S. Iovnes de Panxeldu. S. Ludovicus Binetta. S. Ci
 nia de Cimat. S. Arnoldus de Comendino. S. Verina
 de Brusar. S. Zanolinus de Seriatu. S. Amadeus Afta
 ruz. S. Maccolinus Pucinelli. S. Martinus Caprotola. S.
 Anthonius de S. Minato de Hoffiano. S. Lanterus de Pi
 canello. S. Melchior de Durantu de Palazolo. S. Car
 lus de Baroni. S. Philippus de Rossis. S. Leander de Ci
 gli. S. Iovnes de Bulgaro. S. Petrus Paulus de Piano.

S. Welafus de Balafus. S. Arimus de Adobatu. S. Sant
 olinus de Saitanis. S. Vgerus de Meffanis. S. Tomus de
 Offlaga. S. Africanus de Bardehu. S. Petrus de Beloffi. S.
 Aliottus de Cortefis. S. Petrus de Lotu. S. Alexander de
 Pronaglis de Cauriana. S. Aloysius de Prandonu. S.
 Ricarbons de Pastono. S. Iovnes de Robertu. S. Phil
 pinus de Lodu. S. Bertazinus. S. Bonomus de Lodu. S.
 Bontempus de Pilizano. S. Ricardinus Cataneus de Sa
 lo. S. Zerimus de Staluo. S. Fachinettus de Godefriu
 de Bagnolo. S. Amidanus de Amideu. S. Marchio Dis
 mader. S. Pizinus de Sarnego. S. Cominus de Ratuaru.
 S. Paulus de Vltiano. S. Ioannes de Galignu. S. Tom
 us de Fortu. S. Philippus Mignianus. S. Federicus de
 Salu. S. Iulius de Maiandiu. S. Pezzolus de Gniocchi.
 S. Iacominus de Chizzolu. S. Antonius Milanesi. S. Lu
 chinus de Brandoni. S. Iovita de Buschis. S. Folchus
 de Mazzu. S. Onophrys Malvezzi de Bononia. S. Geor
 gius de Pranolus. S. Cominus de Saiteti. S. Nicolus de
 Ferardis. S. Gualelmus de Pregnacchi. Prior S. Petri.
 S. Marcellini. S. Angelus de Mazzis. S. Hieronymus de
 Pedrocchi. S. Fenarolus de Fenarolis de Tactonola Ber
 gamafibus. S. Thodas dibus Strigeros de Turre
 S. Baptista de Cenis. Sanctus Emanuel de Confalonie
 ris. Sanctus Vgozonus Conte. Sanctus Angelus de Maz
 zolis. Sanctus Albertus de Fautu de Treznano. Sanctus
 Dominicus de Bargani. Sanctus Angelus de Prona
 gis de Cauriana. Sanctus Camillus de Grilli. Sanctus
 Robertus. S. Iulianus de Pezzis. Sanctus Ostinus de
 Chizzoli.

Libet etiam hic loci subnectere, quod de prae
 dictis Martyribus, & de monasterio antiquo San
 ctorum Faustini, & Iovite ad sanguinem Ioan
 Philippus noller in Chronica lib. 3. c. 32. ex auto
 re Chronica Brixienfis scribit: in Ecclesia, inquit,
 Sanctorum Faustini, & Iovite ad sanguinem in civitate
 Brixienfi, qua nunc dicitur S. Astra, viguit canonicus
 ordo. In ea siquid fecit B. Dominicus, & ibi adibus ha
 beret sedes, & mensa, in qua ipse gloriofus studebat. qua
 cum maxim veneratione servatur. In ea etiam B. Guala
 Ordini Praedicatorum, & postea Brixienfis Episcopus,
 dum esset in Campaniis, vidit animam B. Dominici in
 Caelu ab Angelis deferri. ibi etiam sunt multa Sancto
 rum Martyrum corpora. Unde cum esset R. D. Paulus de
 Bononia canonicus regularis S. Augustini Praepositus
 Ecclesiae Sanctorum Faustini, & Iovite ad sanguinem,
 Summus Pontifex scripsit illi vnam litteram, ut dicitur
 D. Paulus mitteret ei in scriptis nomina omnium mar
 tyrum, qui erant in dicta Ecclesia. Dicitur D. Paulus, li
 tera lecta, totus attonitus, & nesciens quomodo posset
 dare istam notam Summo Pontifici, afflatus a Spiritu
 sancto, perrexit ad S. Faustini Oratorium, & deuote o
 ravit ad Dominum, inspiratus, quod deberet accipere
 tres pugilos Sabuli, quod erat in dicto Oratorio, & po
 nere in vno sudario candido, & mittere ad Summum Pon
 tificem, & ita fecit. Pontifex autem cum cepisset illud
 Sabulum, aperuit sudarium, & non inuenit in illo, nisi
 bolletinos, in quibus erant scripta Martyrum nomina in lit
 ra, qua videbatur scripta sanguine. Dicitur Summ. Pont.
 accersit ad se D. Paulum, & multo honore eum decorauit.

Item

Item Pontifex mandauit nomina dictorum martirum scribi in Catalogo Sanctorum. Dicitur Pontifex vocabatur Urbanus. Hic ex quadam Chronica Brixienfi. Postea haec Ecclesia Domino concedente reformata fuit per canonicos nostras Lateranenses anno Dom. 1524. sub R. P. D. Ludouico Salodienfe primo Praeposito, & tertio reformatore.

VIII. **D**Emum istud monasterium uiris tum generis, tum uirtutis nobilitate illustribus semper floruit, & nunc etiam floret, inter quos recenferi meretur in primis Dominus Paulus Bononiensis Praepositus, de quo proxime dictum fuit. Dominus Constantinus Rusconus Brixienfis, & uitae integritate, & linguarum peritia conspicuus, qui inter alia ingenij sui monumenta scripsit Commentarium in Genesim octo in partes diuisum. & de fide, & terminis humanae cognitionis, & libertatis librum unum. floruit circa annum 1550. Dominus Hippolitus Chizola genere nobilis, sed Religione longe nobilior, qui cum esset Theologus acutissimus, & Concionator facundissimus, tum uerbo, tum scripto nomen suum mirifice illustrauit. scripsit responsiones ad Vergerium librum unum, Sermonum praedicabilium librum unum. Obijt anno Incarnationis Dominicae 1565. Ascanius Martinengus ex Comitibus de Aro praedicti Constantij discipulus, qui inter munera publica, & monasteriorum praefecturas, & totius congregationis regimen, quibus per multos annos fuit detentus, studium sacrarum literarum nullatenus omisit. quod testantur illius Commentarij sub titulo Glossae magnae in Genesim duobus voluminibus comprehensi, quibus tamen disponendis plurimam operam contulit D. Cherubinus de Beteris nobilis Brixienfis, & eiusdem monasterij professus, & Abbas, de quo plura dicenda, quae modo reticemus, quoniam Deo dante in uiuis agit. Obijt autem praefectus Ascanius Martinengus anno 1598. cum triennio praecedente generalem totius congregationis praefecturam tenuisset. D. Iacobus Tribelchius uir multae eruditionis, ut illius opera indicant, quae partim typis edita, partim manuscripta in Bibliotheca ipsius monasterij seruantur.

Nec omittendus Ven. P. D. Iulius de Mauris, qui ob singularem integritatem pluribus vicibus in diuersis monasterijs Abbas designatus, et si reluctans, & inuitus, tandem abdicato a se omni regimine, non sine sanctitatis opinione per aliquot annos in eodem cenobio uixit. qui octo genario maior existens, diuinis tamen aderat, & nocturnis ac diurnis horis omnium primus semper indefessus intererat, ac si fuisset in iuuentute constitutus. Obijt Brixiae anno 1621. huius boni uiri mansuetudo, & charitas tunc potissimum exiit, cum ipso Patauix exilente in canonica S. Ioannis in Viridario, cuius praefecturam tenebat, quidam Diabolo suadente manus in eum uiol-

tas iniicit, ut clanculum in cubiculo praefocaret, idque superiores rescientes in delinquentem animaduertere uoluissent, supplex illi uocem impetrauit, falsus se nihil offensa ab illo passum, uade & absolutus fuit.

CAPVT DECIMVM SEXTVM.

Dereformatione monasteriorum S. Mariae in Portu apud Raueennam, & S. Ioannis Baptistae prope Castrum S. Angelini Episcopatu Ariminensi.

Hodem anno 1418. celebratum est primum Capitulum generale nostrae congregationis Bononiae in monasterio S. Victoris, in quo electus fuit Rector generalis R. P. D. Ioannes de Ollandia, prius enim canonicus Frigidonarij priorum legibus, & institutis uiuentes nullum generale capitulum coegerant, uel quod licet reformati adhuc sub Episcoporum regimine, & potestate uiuerent, uel quod ipse Prior monasterij Frigidonarij totius congregationis esset caput, ad quem cum capitulo monasterij electio, & institutio Prioris seu Praelatorum aliorum monasteriorum spectabat, hoc autem anno quantum coniecere possum, facultatem congregandi capitulum, & constituendi Rectorem Generalem obtinuerunt: nam de huiusmodi facultate per sedem Apostolicam illis facta testatur Martinus V. in privilegio inferiori reddendo, quod incipit: *uoluit uobis iustitia*. cum inquit: *Prater ea eadem auctoritate statuimus, ut pro deductione, atque expedita dereformatione causerum contingentium de tempore in tempus, & concurrentium de loco in locum, de consuetudinibus huius Religionis ualeant unum idoneum Rectorem maiorem, uel conseruatorem, seu uisitorem principalem, prout eis uisum fuerit, eligere, & creare iuxta formam de eorundem electione, & confirmatione hactenus dictis ipsorum monasterij alias ab Apostolica sede concessam.* Licet privilegium, in quo praedicta concessio continetur multo labore conquisitum, nullatenus potuerim inuenire.

Anno uero 1419. congregatum est rursum Capitulum generale in eodem monasterio S. Victoris, ubi electus in Rectorem Generalem D. Galdinus de Comitibus Bardi Placentinus, addiditque uisitatores D. Leo de Carate Medicogenensis, & D. Petrus de Rido Patauinus. Hoc autem anno inchoata est reformatio insignis monasterij S. Mariae in Portu apud Raueennam. de cuius

CAPVT DE
reformatione, ac dignitate quoniam lib. superiori
cap. 47. plura tradidimus, nunc de sola re
formatione dicemus. Hoc monasterium, quod e
reformatione praecipue congregationis, temporum
sacrosanctis, & armatorum excursionibus multa
damna gravissima non semel passum fuerat: ve
rum in profundum omnium malorum cecidisse
solum fuit tempore schismatis anno 1378. incho
ata minimum commedatum fuit cuidam An
thonio demerita Gregorius XII. Cardinali
reformatione, ac dignitate priuauit. hic namque lucris
sacrosanctis deditus omnes illius ad se rueret per
tulerit, & Ecclesiam canonicis destituit, & mona
sterij bona uel alienauit, uel oppignorauit: tan
quam in fine D. Obizio Raueennae Domini
anno Innocentio VIII. monasterium in mani
bus Pontificis sponte resignauit, quod Pontifex
Petro Mimi de Bagnacuallo canonico regulari
concedit, ut multipliciter in spiritibus, & tem
poralibus collapsum restitueret, & illius bona, in
partem reuerteret, qui licet multa spondidisset, si
comptentis, quod omnia fere bona monaste
rij uelisset oppignorata, uel aquarum collu
tionibus inuoluta, siue incuria, & ignauia, res
monasterij temper in peius uergere permisit, ad
tunc numerus canonicorum ad unum Priorem,
solum redigebatur quod cernentes Cives Ra
ueennenses, ac in primis ipse Dominus Obizo,
prius quidem fuerant eidem Priori, canoni
cus Frigidonarij optime tunc apud omnes au
tore ad monasterij reformationem uocare,
quod praestitit: mox ut reformatio perpetua
inueniret rebus obtinere, tam ipse Prior, quam
ceteri Dominus Obizo per Martinum V. il
lis litteris supplices petierunt, nec mora ob
tinuerunt, accipitis litteras Apostolicas Ariminensi
Episcopo directas, per quas totius reformationis
curam illi committebat. quarum vigore dictus
Episcopus anno 1420. Raueennam praefectus, mo
nasterium uisitauit, & reformauit, & de praedictis
litterarum instrumentum confici mandauit, cu
ius exemplum hoc est:
*In Christi nomine Amen. Anno ab eiusdem Natiuitate
1420. ind. 13. tempore S. in Christo patris, & D.
N. Martini divina providentia Papa V. & die 20.
mensis Iulij. Venetijs, & singulari praesens publicum in
presentibus inspectum patet euidenter, quod R. in
Christo P. D. Hieronymus Dei, & Apostolica sedis
legatus Episcopus Ariminensis, in hac parte Commissa
riae de caetero Apostolicis, receptum cum debita reueren
tia ad eandem causam pro Romana Curia in
presentibus confisus, quod tenet, & contentis sub
scriptis Martini Episcopi seruis seruus Dei Ven.
Hieronymus Ariminensis salutem & Apostolicam bene
dictionem. Inter cetera multiplices &c. Statim in Co
muni sua ad Conuente se transtulit, & ibidem sua per*